

Jarosław Zieliński, Sekretarz Stanu Ministerstwo Spraw
Wewnętrznych i Administracji 02-591 Warszawa ul.
Stefana Batorego 5

Warszawa, 2016-07-04

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
KANCELARIA SEJMU

BMP-0713-3-81/2016

Odpowiedź na interpelację nr 3487

Odpowiedź Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na interpelację numer 3487 Posła na Sejm RP Pana Zbigniewa Sosnowskiego w sprawie Komendanta Stołecznego Policji.

W załączeniu uprzejmie przekazuję odpowiedź Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na interpelację numer 3487 Posła na Sejm RP Pana Zbigniewa Sosnowskiego w sprawie Komendanta Stołecznego Policji.

Załączniki:

1. ODP. MSWIA INTERPELACJA NR 3487.DOC

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć oprogramowania do weryfikacji podpisu Data złożenia podpisu:

2016-07-19T12:24:44Z

Podpis elektroniczny

BMP-0713-3-81/2016/EW

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację numer 3487 Posła na Sejm RP Pana Zbigniewa Sosnowskiego w sprawie *Komendanta Stołecznego Policji* uprzejmie przedstawiam informacje pozostające w zakresie właściwości Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Na wstępie pragnę wskazać, że zgodnie z art. 6b ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. *o Policji* (t.j.: Dz. U. z 2015 r., poz. 355 z późn. zm.) Komendanta Stołecznego Policji powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Policji złożony po zasięgnięciu opinii wojewody oraz opinii Prezydenta m.st. Warszawy. Na stanowisko Komendanta Stołecznego Policji powołuje się oficera Policji (art. 6b ust. 4 ww. ustawy). Ponadto, stosownie do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. *w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych oraz warunków ich mianowania na wyższe stanowiska służbowe* (Dz. U. Nr 123, poz. 857 z późn. zm.) Komendant Stołeczny Policji winien legitymować się wykształceniem wyższym z tytułem zawodowym magistra lub innym równorzędnym, wyższymi kwalifikacjami zawodowymi oraz minimum 7-letnim stażem służby.

Komendant Główny Policji wnioskiem z dnia 13 maja 2016 roku wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o powołanie na stanowisko Komendanta Stołecznego Policji ówczesnego Komendanta Rejonowego Policji Warszawa III, pełniącego obowiązki Zastępcy Komendanta Stołecznego Policji. Powyższe poprzedzone zostało uzyskaniem pozytywnych opinii Wojewody Mazowieckiego oraz Prezydenta m.st. Warszawy. Decyzją z dnia 19 maja 2016 roku Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji powołał wymienionego oficera na stanowisko Komendanta Stołecznego Policji z dniem 20 maja 2016 roku.

Warto w tym miejscu nadmienić, że obecny Komendant Stołeczny Policji posiada odpowiednie przygotowanie, kwalifikacje zawodowe i wieloletnie doświadczenie, a także wysokie umiejętności w zakresie kierowania i zarządzania komórkami organizacyjnymi i jednostkami Policji oraz organizowania i nadzorowania pracy podległych policjantów. Ponadto ww. osoba wykazuje się inicjatywą i zaangażowaniem w realizacji powierzonych zadań. W trakcie ponad 23-letniej służby w Policji wymieniony oficer był pozytywnie opiniowany, wielokrotnie też otrzymywał nagrody za wzorową służbę oraz został uhonorowany m.in. Złotą Odznaką „Zasłużony Policjant” oraz Medalem Srebrnym „Za Długoletnią Służbę”.

Odnosząc się natomiast do podniesionych w interpelacji wątpliwości, w szczególności dotyczących wcześniejszej służby wskazanego oficera na stanowisku Komendanta Rejonowego Policji Warszawa III uprzejmie informuję, że powyższa kwestia stanowiła przedmiot korespondencji kierowanej do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (MSWiA) oraz Komendy Stołecznej Policji (KSP). Pracownik Biura Poselskiego Pana Posła pismem z dnia 21 grudnia 2015 roku skierowanym do MSWiA zwrócił się o dokonanie natychmiastowych zmian personalnych w Komendzie Rejonowej Policji (KRP) Warszawa III oraz wymianę kadry kierowniczej komendy i kierownictwa Wydziału Prewencji i Wydziału do Walki z Przestępczością Przeciwko Mieniu wskazanej jednostki. Zgłaszający dołączył ponadto odpis pisma adresowanego do ówczesnego Komendanta Stołecznego Policji zawierającego wniosek o wyłączenie od prowadzenia przez KRP Warszawa III sprawy jednego z wykroczeń zgłoszonych do tej jednostki. Z uwagi na właściwość rzeczową ww. pismo zostało przekazane do Komendy Głównej Policji (KGP).

Z informacji przekazanych przez KGP wynika, że przedmiotowy wniosek został pozytywnie rozpatrzony przez ówczesnego Komendanta Stołecznego Policji, a sprawa o wskazane przez wnioskującego wykroczenie – przekazana z KRP Warszawa III do dalszego prowadzenia w KRP Warszawa II.

Jednocześnie należy wskazać, że w treści omawianego wniosku skarżący sformułował zarzuty wobec policjantów KRP Warszawa III wykonujących czynności w sprawie ww. wykroczenia oraz sygnalizował, że jest w posiadaniu informacji o licznych nieprawidłowościach dotyczących m.in. przypadków korupcji ze strony funkcjonariuszy Policji.

W odniesieniu do wskazanych zarzutów uznano, że organem właściwym do oceny realizacji czynności służbowych przez funkcjonariuszy Policji, w ramach postępowań przygotowawczych, jest właściwa jednostka prokuratury. Warto nadmienić, że taki tryb procedowania jest oparty m.in. na obowiązującej zasadzie jednorodowości proceduralnej, która wyklucza zastosowanie – do danego rodzaju sprawy – dwóch procedur równoległe, ustanawiając pierwszeństwo procedury jurysdykcyjnej w stosunku do norm postępowania skargowego [art. 240 w związku z art. 234 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j.: Dz. U. z 2016 r., poz. 23)].

Zarzuty zawarte w wystąpieniu wyjaśniono, a zainteresowany został pisemnie powiadomiony o sposobie rozpatrzenia przedłożonego wniosku. Wyżej wymienioną osobę poinformowano również o przekazaniu omawianej sprawy do oceny prawnokarnej Prokuratury Rejonowej Warszawa Ochota oraz do Biura Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji (BSW KGP) – w zakresie sygnalizowanych zarzutów wobec policjantów o charakterze korupcyjnym. Z informacji przekazanych przez KGP wynika, że sprawę w ww. zakresie prowadziła Prokuratura Rejonowa Warszawa Wola, która prawomocnie odmówiła wszczęcia śledztwa.

Przechodząc z kolei do przywołanej przez Pana Posła kwestii zgłaszania przez funkcjonariuszy KRP Warszawa III przypadków nieprawidłowości w tej jednostce pragnę wskazać, stosownie do stanowiska KGP, że w dniu 23 lutego 2015 roku do BSW KGP zgłosił się funkcjonariusz KRP Warszawa III, który powiadomił o możliwości popełnienia przestępstw korupcyjnych przez funkcjonariuszy Wydziału Prewencji KRP Warszawa III. Zgłaszający nie był świadkiem zdarzeń przestępczych popełnianych przez ww. policjantów, a przekazane przez niego ogólne informacje były mu znane jedynie ze słyszenia. Podjęte przez funkcjonariuszy BSW KGP działania nie potwierdziły zgłoszonych podejrzeń. Należy również wskazać, że poza wymienioną osobą, inni funkcjonariusze KRP Warszawa III nie zgłaszali się do BSW KGP.

Ponadto KGP przekazała, że w KRP Warszaw III nie odnotowano zdarzeń określonych w interpelacji jako „*nieudolnie akcje policyjne*”, w trakcie których funkcjonariusze narażeni byłiby na utratę życia lub ciężki uszczerbek na zdrowiu. Ponadto ogólny charakter uwag Pana Posła w tym zakresie nie pozwala na identyfikację tego rodzaju zdarzenia.

Odnosząc się natomiast do pozostałych aspektów funkcjonowania omawianej jednostki Policji przywołanych w niniejszej interpelacji pragnę poinformować, że w KRP Warszawa III, podobnie jak w pozostałych jednostkach Policji garnizonu stołecznego, każda sprawa podlega merytorycznej ocenie we właściwej komórce organizacyjnej, niezależnie od tego, kto złożył zawiadomienie. W sprawach prowadzonych w powyższej jednostce organizacyjnej Policji strony są zawiadamiane o obowiązkach oraz przysługujących im uprawnieniach, w sposób umożliwiający stronom aktywne uczestnictwo w postępowaniu. Natomiast sposób zakończenia spraw zależy od wyniku analizy zebranego materiału dowodowego. Ponadto warto zauważyć, że stronom przysługują środki zaskarżenia, co stanowi formę zabezpieczenia przed możliwością warunkowania sposobu zakończenia sprawy od tego, kto jest osobą składającą zawiadomienie.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że akta sądowe pozostają w dyspozycji sądu i czas, miejsce oraz sposób korzystania z nich zależy od decyzji sądu. Sposób korzystania z akt sądowych zależy również od charakteru sprawy oraz od celu, jakiemu mają służyć dokumenty lub informacje pochodzące z innego postępowania. Stąd też w przedmiotowym zakresie, w każdym przypadku stosowane są indywidualne rozwiązania właściwe dla konkretnej sprawy.

Ponadto należy wyjaśnić, że funkcjonariusze Biura Kontroli Komendy Głównej Policji przyjmują obywateli w sprawach skarg i wniosków w obiekcie KGP przy ul. Puławskiej w Warszawie. Wpływająca tą drogą korespondencja jest poddawana przez funkcjonariuszy i pracowników KGP wnikliwej analizie oraz ocenie pod względem kwalifikacji zarzutów w niej zawartych. W przypadku, gdy KGP nie jest organem właściwym do jej rozpatrzenia, przedmiotowa korespondencja jest przekazywana, na podstawie art. 231 *Kodeksu postępowania administracyjnego*, do innych jednostek organizacyjnych Policji. Mając powyższe na uwadze trudno przychylić się do wyrażonego w wystąpieniu stwierdzenia, że składanie skarg i wniosków przez obywateli bezpośrednio do KGP świadczy o braku zaufania do kierownictwa komend terenowych Policji.

Z kolei w kontekście podniesionej w wystąpieniu kwestii dotyczącej awansów należy wyjaśnić, zgodnie z informacjami przekazanymi przez KGP, że w okresie od stycznia 2015 roku do marca 2016 roku zostało awansowanych 10 funkcjonariuszek Policji. Wszystkie policjantki spełniały określone w przepisach prawa wymogi formalne, a wnioski o ich mianowanie składali, w każdym przypadku, ich bezpośredni przełożeni. Powyższe mianowania dotyczyły awansowania na stanowiska bezpośrednio wyższe przewidziane w strukturze danej komórki organizacyjnej.

Natomiast w przypadku przywołanych w interpelacji zarzutów dotyczących znajomości usytuowania placówek dyplomatycznych, wiedzy na temat własności munduru żołnierza czy danych osobowych zawartych w akcie notarialnym trzeba wskazać, że z uwagi na brak przedstawienia przez Pana Posła całościowych spraw odnoszących się do tych zagadnień nie jest możliwe zajęcie stanowiska w tym zakresie.

Przechodząc do kolejnej kwestii uprzejmie informuję, że w związku z planowaną w 2015 roku zmianą przepisów *Kodeksu postępowania karnego*, w ramach działań koordynowanych przez KSP w jednostkach Policji garnizonu stołecznego wyznaczone zostały osoby, których zadaniem było uzyskanie wiedzy w zakresie wprowadzanych zmian, a następnie przekazanie jej innym funkcjonariuszom. W kontekście powyższego należy wyjaśnić, że osoba pełniąca funkcję Naczelnika Wydziału do Walki z Przestępczością Przeciwno Mieniu KRP Warszawa III uczestniczyła w kursie doskonalenia zawodowego w zakresie zmian w *Kodeksie postępowania karnego* prowadzonym w Szkole Policji w Pile. Następnie ww. osoba na bazie uzyskanej w powyższym kursie wiedzy oraz materiałów szkoleniowych prowadziła (podobnie jak wyznaczeni trenerzy z innych jednostek Policji) w ramach doskonalenia zawodowego szkolenia dla policjantów garnizonu stołecznego w Ośrodku Szkolenia Policji w Tomicach. Należy przy tym podkreślić, stosownie do wyjaśnień przekazanych przez KGP, że wskazana osoba nie korzystała z książek wypożyczanych z Biura Poselskiego.

W kontekście zagadnienia określonego przez Pana Posła jako „wykład notariusza dla funkcjonariuszy Policji” KGP wyjaśniła, że powyższa czynność stanowiła w istocie czynność procesową realizowaną w związku z prowadzonym w KRP Warszawa III postępowaniem przygotowawczym

w sprawie o czyn z art. 276 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. *Kodeks karny* (Dz. U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.). Specyfika przedmiotowej sprawy wymagała przesłuchania w charakterze świadka notariusza, który sporządzał dokument pełnomocnictwa. Celem przesłuchania było m.in. ustalenie okoliczności sporządzenia i zabezpieczenia takiego dokumentu oraz zawartych w nim danych, jak też stwierdzenie okoliczności, które powodują uznanie takiego dokumentu za nieważny (dokument pełnomocnictwa zabezpieczony jako dowód rzeczowy w toku ww. dochodzenia był uszkodzony). Uzyskanie zeznania świadka było niezbędne w toku prowadzonej sprawie. W powyższej sytuacji, gdy zachodziła potrzeba procesowego pozyskania dowodu z zeznań świadka, trudno uznać podjęte czynności za prowadzenie „wykładu dla funkcjonariuszy Policji”. Jednocześnie warto dodać, że wymienione dochodzenie zostało umorzone w dniu 29 czerwca 2015 roku na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. *Kodeks postępowania karnego* (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.), wobec uznania, że czynu zabronionego nie popełniono. Postanowienie o umorzeniu przedmiotowego postępowania zostało utrzymane w mocy przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy III Wydział Karny.

W nawiązaniu natomiast do kwestii dotyczącej miejsca parkingowego dla KRP Warszawa III uprzejmie informuję, że w poprzednich latach podejmowane były przez ówczesne kierownictwo ww. jednostki starania związane z wyznaczeniem jednego bezpłatnego miejsca parkingowego dla pojazdu służbowego Policji przed siedzibą Rewiru Dzielnicowych Wydziału Prewencji KRP Warszawa III w Warszawie przy ul. Filtrowej. Wystąpienie skierowane przez Zastępcę Burmistrza Dzielnicy Ochota do Zarządu Dróg Miejskich w Warszawie, na wniosek wymienionej jednostki Policji, nie spotkało się pierwotnie z pozytywnym rozstrzygnięciem. W 2015 roku działania w tym kierunku kontynuowane były przez Komendanta Rejonowego Policji Warszawa III i w ich rezultacie Zarząd Dróg Miejskich w Warszawie zdecydował o pozytywnym rozpatrzeniu ww. wniosku. Miejsce postojowe przed siedzibą wymienionego rewiru dzielnicowych zostało wyznaczone w lipcu 2015 roku i obecnie jest wykorzystywane przez wymienioną jednostkę.

Ponadto przechodząc do kolejnego zagadnienia podniesionego w interpelacji, tj. ochrony obiektów należących do Komendy Stołecznej Policji, a usytuowanych na obszarze działania Warszawa III pragnę zwrócić uwagę, że Rzeczpospolita Polska (RP) jako współuczestnik i pełnoprawny członek wspólnoty międzynarodowej utrzymuje stosunki dyplomatyczne z wieloma krajami oraz współpracuje z organizacjami międzynarodowymi. Pełnienie roli państwa gospodarza w stosunku do personelu dyplomatycznego państw obcych oraz organizacji międzynarodowych nakłada na władze RP szereg obowiązków. Do najważniejszych z nich należy zapewnienie bezpieczeństwa misjom dyplomatycznym państw obcych funkcjonującym na zasadach prawa międzynarodowego korzystającym z przywileju nietykalności. Ponadto kraj przyjmujący obowiązany jest do zapewnienia bezpieczeństwa osobom stanowiącym szeroko rozumiany personel dyplomatyczny.

Uprzejmie informuję, że zadania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa siedzibom misji dyplomatycznych realizują policjanci powołanej w tym celu specjalistycznej komórki działającej w strukturze Komendy Stołecznej Policji, tj. Wydziału Ochrony Placówek Dyplomatycznych. Policjanci wykonują zadania ochronne i patrolowo - ochronne zgodnie ze specyfiką terytorialnego rozmieszczenia siedzib placówek dyplomatycznych i konsularnych oraz rezydencji ich kierowników, z jednoczesnym uwzględnieniem stopnia ich potencjalnego zagrożenia. Powyższe zadania realizowane są we współpracy z: 1) Protokołem Dyplomatycznym Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP, 2) Biurem Ochrony Rządu (BOR), zgodnie z obowiązującymi bilateralnymi porozumieniami pomiędzy BOR a Komendą Stołeczną Policji, 3) komendantami i naczelnikami komórek organizacyjnych komendy i jednostek organizacyjnych Policji właściwymi ze względu na umiejscowienie ochraniających obiektów dyplomatycznych.

Z poważaniem,

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z up. Jarosław Zieliński

Sekretarz Stanu

Otrzymuje:

Sekretariat Prezesa Rady Ministrów w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.